

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

640.24

Hely

Idő

"1918"

Személy

Szerző: l. a.

Cím: *Enek a cukorboltok
keserü helyzetéről*Forrás: *A Vaps*

Bp

(Hely)

1918. X. 9.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Enek a cukorkásboltok keserü helyzetéről

Október elején egy fogyasztási cikkisméi eltűnt a főváros üzleteiből. *Maximálták a cukorka árát*, tehát eltűnt a cukorka pontosan október elsején. Pedig azt hittük, olyan cikk a cukorka, melyet dugva nem lehet eladni, hiszen vevői nagyrészen a gyermekek sorából kerülnek ki, akikkel talán mégsem lehet titkos üzleteket kötni a hátulsó ajtón keresztül. De akárhogy van, tény az, hogy a cukorka sem kerülte el a maximált dolgok sorsát.

Bejártunk egész sereg cukorkaüzletet, cukorkát azonban nem találtunk, vagy csak *elenuészó csekély mennyiségben és hallatlanul komisz minőségben*.

Amíg tart kis készletünk, addig árulunk, azután bezárjuk a boltot — mondja egy nagykorúti cukorkás. Megélni már most sem tudunk a cukorkaárulással. Ha napi bevételünk el is éri a száz koronát, keresetünk mindössze 35 korona, amiből nem fedezhetjük a drága rezsit.

Elmondták azután a cukorkaárusok, hogy őket nem éri károsodás, mert a maximálásra el voltak készülve és készletüket nagyrészen még október elseje előtt kiárusították a régi áruban.

Mindamellettt vannak még *elrejtett készletek* is, de ezeket nem árusítják ki, hanem a vevőknek röviden csak ennyit felelnek: *nincsen, elfogyott. Az*

eldugott készletet azután eladják a katonáknak, akik minden mennyiséget megvesznek és minden árat megfizetnek. Sok kereskedő csak olyan cukorkát hajlandó kiszolgálni, melynek *ára nincsen maximálva*. Ezek így válszolnak a vevőknek:

— Csak desszert-cukorkával vagy szalmiákkal szolgálhatok — és a legnagyobb nyugalommal *kér tíz deka szalmiáért hét koronát*. Ezeknek a fajtáknak az árát ugyanis nem szabályozza a rendelet és az árvizsgáló bizottság csak ezután, esetről-esetre fogja az árakat megállapítani.

A cukorka árának maximálását az iskolásgyermekek és a fiatalság fogadták a legnagyobb örömmel. Alig várták az október elsejét, mikorra egész kis tökélet gyűjtötték össze, hogy cukorkákat vásárolhassanak maguknak. Az édességre vágyó fiatalságot azonban csalódás érte, mert vagy csak korlátozott mennyiségben kaptak cukorkát, vagy csak egészen silány minőségűt, vagy egyáltalán semmit. Mindenesetre tekintélyes az a cukormennyiség, amit október elsején a gyerekek vásároltak, sőt akad üzlet, melyet délutánig teljesen kiürítettek. A cukorkahiányhoz tehát ez a hirtelen offenzíva is nagyban hozzájárult.

A cukorkakereskedők egyébként azt állítják, hogy a gyárosoktól nem

kapnak árut és ez is egyik oka annak, hogy dobozaik üresen állnak. Megkérdeztük Stühmer Frigyes csokoládégyárost, miért nem szállítanak a kiskereskedőknek?

— Dehogyan nem szállítunk, — válaszolta Stühmer — csak természetesen nem annyit, mint azelőtt, de ennek oka az, hogy az új nyerscukormennyiséget részint még nem kaptuk meg, részint még nem dolgoztuk fel. November végéig tart körülbelül, mire az új cukorrépatermésből készült cukorka forgalomba kerül.

Elmondta azután Stühmer, hogy az áruhiány egyik oka az, hogy sok cukorkaárus csak azokat a cukorkákat árusítja, amelyek árát nem maximálták. Ezért kötelezni kellene a kereskedőket, hogy a finom áruk mellett az olcsóbb fajta cukorkákat is árusítsák, amint Bécsben történik. És még egyszerűbb volna természetesen, ha a finom, desszertcukorka árát is nem esetről-esetre, hanem egyszerre már most megállapítanák. **I. a.**

Székesfővárosi házinyomda 1918